

Núm 219 Juny 2014

Acabar un curs, gaudir les vacances, recomençar amb **ESPERANÇA**

Ha acabat el curs, han estat molts els coneixements que hem tramés als nostres alumnes tot mirant de respondre, el millor possible, als dissenys curriculars proposats. Però també hem aportat valors sobre els que fonamentar la construcció de la persona. Els valors fonamenten i els coneixements estructuraren. Els finalistes s'han preguntat: i ara, què? Els hem convidat a plantejar-se: què volen fer després?... o potser millor: Què volen ser?

A l'escola, poc a poc, han anat construint el seu propi "jo", s'han anat autoconeixent, han interactuat amb altres, (companys/es, professors/es; pares, família, amistats...) s'han anat enriquint de trobades personals amb tutors, professors/es, companys, d'experiències positives, joioses i també altres difícils i pot ser, fins i tot, doloroses... Han anat creixent.

I han crescut en dos sentits: cap enfora, obrint la vida al món, i també cap endins, enriquint la vida interior.

Els hem facilitat moments per aturar-se i "mirar-se al mirall"? Que descobreixen què els "crema" per dins, començar a fer un primer esquema del projecte de vida, posar noms a les il·lusions que els donen força; veure on posar tota l'energia, descobrir quines renúncies cal fer per anar endavant, resoldre conflictes interns... a poc a poc, caminar cap a la maduresa.

Un curs més, una etapa més, i a l'estiu, on podem trobar oportunitats per créixer en aquest sentit. L'estiu, ben portat, ens brinda les mateixes oportunitats per créixer que les que pugui aportar el curs escolar.

Descansar no és ni un premi, ni un luxe, és un deure. Tothom necessita descansar del ritme frenètic de la vida diària per a assossegarse i amb calma, valorar les circumstàncies que configuren la història. *"L'oci de l'esperit, és una forma de llibertat"* (Aristòtil)

Descobrir els valors de l'educació en el lleure (campaments, colònies, casals...) ens fa avançar en el treball en comú, en el sentit comunitari i de pertinença a un grup; descobrir més d'aprop la natura, conèixer altres indrets, potser altres cultures...

Fer noves coneixences, noves amistats, créixer en les relacions humanes. Viure és conèixer. Aquest curs que acaba hem descobert l'harmonia de colors, de les diferents tonalitats podem fer quadres de gran bellesa... Les diferències han de sumar, no restar.

I en tot això saber descobrir, treballant l'espiritualitat, que l'amor de Déu es fa present en la natura, en les noves amistats, en projectes comuns, en manifestacions culturals descobertes en un lloc o altre...

I així podem començar un nou curs, ple **D'ESPERANÇA**, perquè som conscients que el futur, el desig de treballar per un món millor, per acompanyar els infants i joves en el seu creixement, en voler ser signes del Regne, **és a les nostres mans**.

Bon estiu!!!

En despertar beneeix la teva jornada, perquè està ja desbordant d'una abundància de béns que les teves benediccions faran aparèixer.

Perquè beneir significa reconèixer el bé infinit que forma part integrant de la trama mateixa de l'univers.

En creuar-te amb la gent pel carrer, en el treball, a casa, beneeix-los a tots. Beneir és comunicar salut, encomanar alegria, és acostar-se a Déu

La pau de la teva benedicció serà la companya del seu camí.

Mentre passeges, beneeix la teva ciutat, beneeix als qui la governen, als seus educadors, a les seves infermeres, als forners, als escombrariars, als seus sacerdots, als marginats, a... tothom.

Quan algú et mostri el més petit símptoma d'agressivitat, còlera o falta de bondat, respon amb una benedicció silenciosa.

Beneir significa... desitjar i voler incondicionalment, totalment i sense cap mena de reserva, el bé il·limitat – pels altres i per als esdeveniments de la vida –, fent-ho aflorar de les fonts més profundes i més íntimes del teu ésser. És evocar-li amb gratitud.

Beneir significa, cridar a la felicitat perquè davall sobre els altres, atès que nosaltres no som mai la font de la benedicció, sinó simplement els testimonis joiosos de l'abundància de la vida (Jn.10,10)

Quan en la teva jornada sorgeixi algun succés inesperat que et desconcerti i tiri per terra els teus plans, explota en benediccions, perquè llavors la vida és a punt d'ensenyar-te una lliçó, encara que la seva copa pugui semblar-te amarga.

Beneir significa reconèixer la bellesa omnipresent, oculta als ulls materials. És activar la llei universal de l'atracció, que des del fons de l'univers, portarà a la teva vida exactament el que necessites en el moment present per créixer, avançar i omplir la teva copa de goig.

Quan passis per davant d'una presó, vessa la benedicció sobre els seus habitants, sobre la seva innocència i la seva llibertat, sobre la seva bondat, sobre la puresa de la seva essència íntima, sobre el seu perdó incondicional.

Quan passis per davant d'un hospital, beneeix als seus pacients, vessa la benedicció sobre la plenitud de la seva salut, perquè fins i tot en el seu sofriment i en la seva malaltia, aquesta plenitud està esperant simplement a ser descoberta.

I quan vegis a algú que sofreix o plora o que dóna mostra de sentir-se destrossat per la vida, beneeix-ho en la seva vitalitat i en el seu goig; perquè els sentits solament presenten el revés de l'esplendor i de la perfecció últimes que només l'ull interior pot percebre.

És impossible beneir i jutjar al mateix temps. Mantingues en tu, per tant, aquest desig de beneir com una incessant ressonància interior i com una perpètua pregària silenciosa, perquè d'aquesta manera, seràs com aquestes persones que són ARTESANS DE LA PAU i un dia descobriràs, pertot arreu, el mateix rostre de DÉU.

I PER SOBRE DE TOT, NO T'OBLIDIS DE BENEIR A AQUELLA PERSONA MERAVELLOSA, ABSOLUTAMENT GRAN EN LA SEVA VERITABLE NATURALESA I TAN DIGNA D'AMOR...QUE ETS TU MATEIX/A.

La cançó del 25

Obre els teus ulls, mira l'obra del Senyor.
La Creació és un do del seu amor.
T'estimo tant (t'estimo tant)
proclamaré (proclamaré)
al.leluaia (al.leluaia)
et lloaré.

Contracorrent
n.162

La pregària del 25

Ant: **Laudate omnes gentes. Laudate
Dominum (2)**

Meravelloses, Senyor, són les obres de les
teves mans!
Els cels proclamen la teva glòria,
l'arc de Sant Martí manifesta la teva obra.
En el teu amor ens has donat el poder
de contemplar la bellesa del teu món
vestit en tota la seva esplendor.
El sol i les estrelles, les valls i els turons,
els rius i els llacs: tot revela la teva
presència.
Les rugents onades del mar parlen de la
teva força tremenda;
els animals del camp i els ocells del cel
compten la teva meravellosa voluntat.
En la teva bondat ens has fet capaços
d'escoltar
la música del món.
Les veus dels estimats ens revelen
que estàs entre nosaltres.
Una veu divina canta a través de tota la
creació.

Ant: **Laudate omnes gentes. Laudate
Dominum (2)**

Senyor,
ja que heu posat en el meu cor
tanta alegria,
plagui-us d'estendre-me-la
en tot el cos: a la meva cara,
als meus ulls, a les meves mans.

Noble Senyor!
Quan recordo la vida eterna
i la contemplo,
em trobo ple i cobert d'alegria.
Tan ple n'estic,
que la mar no és més plena d'aigua.

Ah Senyor!
És tan gran l'alegria
que Vós heu posat en mi,
que la meva força
se sent més forta i més gran
que la de les muntanyes.
Ni el ferro ni l'acer
no són més forts que jo...

Ah Senyor!
El meu goig, la meva alegria, la meva força,
com menys me l'atribueixo a mi,
més l'atribueixo a Vós:
car poc valdria
si me l'atribuïa a mi.
Per això, plagui-us, Senyor,
que tot el bé l'entengui de Vós,
que sou el meu Creador i el meu Déu

Beat Ramon Llull.

L'Evangelí del 25

Mt 7, 15-20

Guardeu-vos dels falsos profetes, que vénen a vosaltres disfressats d'ovella, però per dintre són llops rapaços. Pels seus fruits els coneixereu. ¿Es cullen potser raïms dels cards, o figues dels arços? Tot arbre bo dona fruits bons, i l'arbre dolent dona fruits dolents. Un arbre bo no pot donar fruits dolents, ni un arbre dolent, donar fruits bons. Tot arbre que no dona bon fruit és tallat i llençat al foc. Així, doncs, pels seus fruits els coneixereu.

Hem acabat el curs i l'Evangelí d'avui ens parla de fruits. Enrere queden 9 mesos, no per recollir fruits, sinó de SEMBRAR. Els fruits no ens toca pas recollir-los a nosaltres. Cada noi, cada noia, cada persona recull els seus propis fruits. Però Jesús fa una crida a tothom, infants, joves, adults a ser coherent i conseqüent amb els seus fets.

I com a educadors, un cop acabat el curs, també hem de revisar, nosaltres hem sembrat en els infants i joves que Déu ens ha encomanat, però personalment, quins han estat el nostres fruits. Ha estat les classes i els continguts transmesos, o el nostre saber acostar-nos i acompanyar els nostres alumnes en el seu creixement com a persones. Què hem tramés amb paraules, i que amb la nostra manera de presentar-nos, de fer, d'actuar...La Salle ens diu: *“ Els convencereu molt millor amb l'exemple de la vostra conducta assenyada i modesta que amb totes les paraules que poguéssiu dir-los”*. MD 33.II

Les pregàries del 25

Per tots els nostres alumnes, que tot el que han treballat i après en aquest curs els ajudi a créixer en “edat, saviesa i gràcia” als ulls de Déu i sàpiguen fer fructificar les llavors que nosaltres hem plantat en la creació d'un món millor. PREGUEM EL SENYOR.

Per tots nosaltres, educadors i personal que hem dedicat temps i il·lusió a la nostra feina, a les nostres responsabilitats en la Missió Educativa Lasal·liana, que gaudim d'unes vacances en pau, de la convivència en família i amics per poder començar un nou curs amb una nova força i una il·lusió renovada. PREGUEM EL SENYOR.

Per tots els joves que dedicaran part de les seves vacances a col·laborar com a monitors en activitats de lleure, a treballar en projectes al Tercer o Quart Món, que sàpiguen descobrir en aquest servei desinteressat: el valor de l'entrega generosa, la importància del servei als més petits i als més pobres, com llevat del Regne de Déu que Jesús ens anuncia. PREGUEM EL SENYOR.

Pel nostre Institut, que després del 45è Capítol General sàpiga emprendre amb il·lusió renovada i esperança aquesta nova etapa i respondre a les crides que el món, els infants i joves d'avui ens presenten. PREGUEM EL SENYOR.

Per tots els nens i joves, que aquest temps de vacances sigui també un espai en el qual creixin com a persones, tot fruit de la natura, de la convivència, del descans i sàpiguen viure aquestes realitats des dels valors que ens ofereix l'Evangelí. PREGUEM EL SENYOR.

Per tots els infants que no gaudiran de les merescudes vacances per problemes en llurs famílies, per violència a l'entorn, per les guerres, per la fam... PREGUEM EL SENYOR: